

arbejdere på ny har drøftet kursistersnes beskæftigelsessituation og uddannelsens erhvervsrelevans. Rådet har i relation til ledighedsproblematikken lagt den kurs, at uddannelserne skal være til rådighed, såfremt der foreligger et beskæftigelsessigte på kortere eller lidt længere sigt. Der er herved forsøgt etableret en balance, hvor uddannelserne på den ene side er åbne for ledige, men på den anden side sådan, at uddannelsernes formål ikke sløres over for erhvervslivet.

De særlige uddannelses tilbud vil først og fremmest blive tilbudt de af ordningen omfattede ledige. Ledige pladser vil blive søgt tilbudt ledige i øvrigt.

Spørgsmål 175:

»Ad svar på spørgsmål 15 og 55 (L 109/110 – bilag 42):

Når regeringen ikke finder det nødvendigt med en egentlig lovbundet ret til et uddannelses tilbud, men henviser til, at der vil være tilstrækkelige uddannelsesmuligheder, hvad er da hensigten med hovedsagelig at tilbyde 6–12 måneders uddannelser til ledige med videregående uddannelse, når disse også er omfattet af lovforslagets ret til uddannelsesydelser i 1½–2 år?»

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at som udgangspunkt er det hele uddannelses systemet, der står til rådighed for de ledige, samt at det er en vigtig opgave, at uddannelses tilbuddene tilpasses de lediges forudsætninger, herunder deres hidtidige uddannelsesniveau.

Specielt med hensyn til de længerevarende uddannelser har jeg indhentet følgende udtalelse fra undervisningsministeriet, hvortil jeg kan henholde mig:

»Undervisningsministeriet vil til langtidsledige med længerevarende uddannelse tilrettelægge nogle uddannelses tilbud af 6–12 måneders varighed. Disse tilbud er baseret på erfaringer fra de kurser for ledige med videregående uddannelse, som direktoratet for de videregående uddannelser har afholdt siden 1980.

Disse erfaringer viser, at supplerende uddannelser af 6–12 måneders varighed giver ledige med en længerevarende uddannelse nye muligheder for at få beskæftigelse. Erfa-

ringerne viser tillige, at de ledige er meget interesserede i at deltage i disse kurser.

Der er derfor ikke grund til at tilbyde de langtidsledige, der i forvejen har de længste uddannelser, særligt tilrettelagte uddannelses tilbud af mere end 12 måneders varighed.«

Spørgsmål 176:

»Ad svar på spørgsmål 18 (L 109/110 – bilag 42):

Ministeren bedes oplyse, om udbyderne af enkeltfagskurser vil blive pålagt at etablere kurser løbende over hele året for at sikre de ledige mulighed for at gennemføre kursusforløbet inden for de tidsmæssige begrænsninger, der er indarbejdet i lovforslagets uddannelsesydelser.«

Svar:

Jeg har fra undervisningsministeriet modtaget følgende udtalelse, som jeg kan henholde mig til:

»De amtskommunale enkeltfagskurser tilbydes som anført i besvarelsen af spørgsmål 164 undervisning til folkeskolens afgangsprøve og folkeskolens udvidede afgangsprøver samt til højere forberedelseksamen. Undervisningen tilrettelægges over et tidsrum spændende fra ½ år til 2 år – afhængigt af, hvilke fag det drejer sig om.

Den enkelte amtskommune kan imidlertid inden for enkeltfagslovens og bekendtgørelsens rammer selv afgøre undervisningstilbudets fordeling på fag, kursussteder og tilrettelæggelsesformer (f.eks. dag-aften og ét- eller 2-årigt forløb), når blot det sikres, at kursisterne inden for et rimeligt tidsrum eller inden for et rimeligt geografisk område får et undervisningstilbud, der omfatter samtlige fag og niveauer.

Ministeren har således ikke hjemmel til at pålægge amtskommunerne bestemte tilrettelæggelsesformer. I forbindelse med indførelse af halvårsforløb på HF har ministeriet imidlertid henstillet, at amtskommunerne anvender denne tilrettelæggelse i så høj grad, som det er praktisk muligt.«

Spørgsmål 177:

»Ad svar på spørgsmål 48 (L 109/110 – bilag 34):